

Kalm optreden voor club K'64 Ferre Grignard: erg vies, maar meesterlijke zanger

Misschien tegen alle verwachting in zong de beroemde Belgische zanger van volksliedjes Ferre Grignard uit Antwerpen gistermiddag in zaal Bockema in de Frieslandhal te Leeuwarden voor een bijzonder rustig publiek. Er ontstond geen troep, er vielen geen jongens of meisjes flauw en er werd tijdens het zingen niet geschreeuwd of gesild. Het publiek van ongeveer 300 jongeren, meest zo tegen de zeventien à achttien jaar of zelfs nog jonger, moest wel heel lang wachten voor eindelijk Ferre en consorten aan de bruit kwamen.

De „heren" en dames waren al om half twee gearriveerd en stonden wat verdwaasd rond te kijken. Zij moesten nog eten en verdwenen naar het Euhobotel, waar zij voor zo'n f 45,— opaten en -dronken. Hun optreden was gepland van drie tot half vier. De dansmiddag begon om kwart over twee, nou ja, moest althans beginnen om die tijd. Het werd wat later, uiteraard kan men hier in Nederland over het algemeen zeggen. Drie Leeuwarder bands zorgden voor het nodige lawaai.

De bandjes It's us, The Mystery Five en de Hoppe Fesolden voor f 100,— maar al te graag in het voorprogramma van Ferre Grignard staan. Zij kregen samen honderd gulden, terwijl Ferre voor zijn optreden gehonoreerd moest worden met bijna duizend! Terwijl het publiek op muziek van de bands gymnastische toeren uithaalde, wat dansen heette, kwamen Ferre en zijn makkers plus nog vier meereizende juffrouwen binnen om zich in de keuken van Boekema klaar te maken voor het optreden. Ferre trok zijn uniformjasje (grote mode) uit en verscheen in een lief bloemetjes-hemd met een strengetje kralen om de hals. Een fijn licht-bruin heup-pantalonnetje zat er onder. Verder was er niets liefs aan Ferre. Een bezorgd gezicht, met een wat verdoosde en afwezige blik. Een grandmother-brilletje, vieze haren, heel lang natuurlijk, heard en ongeveer net zo uit, ook bezorgde gezichten met lange haren en baardjes.

In de keuken, vlak voor het optreden, bleek ook waarvoor de meereizende dames onder meer nodig waren. IJverig stonden zij de haren van hun vriendjes te kammen en te borstelen. Ook snorren en haarden kregen een beurt. Toen waren de muzikanten echter nog niet klaar. De vertegenwoordiger van de manager voor Nederland kwam met de mededeling dat er eerst nog wat pilz bij moest, want „Jan zingen ze beter". En dat bevestigde de geruchten in de verschillende muziekbladen, dat Ferre Grignard voortdurend onder invloed is.

En toen... het optreden. De zaal was stil, heel stil. De presenter van K'64, Johan Meijering kondigde aan, wat iedereen al wel wist, en dat was

het sein voor het publiek om te gaan gillen. De voersten stonden met de neus op de gitaar van Ferre, die volkomen in trance schreef. Hij trok zich niets van de maar voren dringende jongens en meisjes en ging op een stoeltje op het toneel zitten en wachtte, tot de bandleden klaar waren. Hij begon te zingen en kreeg de zaal doodstil. En terecht, hoe vies deze jongens er ook uitzien, zingen en spelen kunnen ze geweldige. Met een melodieuze stem bracht Ferre volksliedjes, in het Engels. Hij werd begeleid door twee gitaren en door een tamboerijn, die zo nu en dan werd vervangen door een wasbord, dat werd bespeeld door tien vingers met tien vingerbedden er op! Ferre speelde zelf ook gitaar.

Halverwege zijn optreden verzocht Johan Meijering de zaal te gaan zitten, maar dat sloeg niet in. De vijf voersten voldeden aan het verzoek, maar dat was dan ook alles. Op een gegeven moment scheen het, dat Ferre niet meer wilde spelen, terwijl het gecontracteerde half uur nog niet volgespeeld was. Waarom hij niet verder wilde werd niet bekend, maar een pleittend woordje van Johan Meijering plus een pilzje zorgden voor het vervolg. Ferre was later zeer zo vriendelijk een toegift te geven. „Dat doet hij alleen als het publiek hem aanstaat, hij is anders 'oor niets en door niemand te dwingen een toegift te geven", zo zei de vertegenwoordiger van zijn manager. En dat was dan maar weer een compliment voor de Leeuwarder jeugd.

Een jeugd die er verband modern mitzag. Meisjes in mini-mode en shocking colours zoals geel met groen en paars met rood. Jongens die op meisjes leken in hun rode truitjes en hun bontjassetjes en -kragen. Op zo'n middag valt pas op, dat de Leeuwarder jeugd bepaald niet achter loopt. Dan kan van onze stad niet altijd gezegd worden, helaas. Deze hele happening was een gevolg van het feit, dat de organiserende vereniging K'64 een jubileum vierde, 2½ jaar geleden is zij opgericht. Pas vorige week zondag wisten ze zeker dat Ferre zou komen.

Ferre, die tijdens het optreden, zo tussen de liedjes door de fles pilz aan de mond zette; Ferre, die gistermiddag ook nog moest optreden in het Wiener café in hotel De Gouden Leeuw in Zuidlaren en gisteravond nog eens in Daddie Doozy in Groningen, Ferre, die verslaafd heet te zijn aan LSD en marihuana; die met zijn groep in België altijd rondreist in een heel oude lijkwagen. Ferre, die een eigen nachtclub (Het Pannehuys) in Antwerpen heeft; die straks tournee maakt naar Londen, Frankrijk en Spanje. Kortom, Ferre, die op het ogenblik veel succes heeft. En nu nog even een mededeling voor de ouders van kinderen, die met enthousiaste verhalen thuis kwamen en voor de jongens, die uiteindelijk toch liever naar Cambuur gingen. Ferre komt donderdagavond op de televisie, op het tweede net in het programma Zedinc!